23/03/2024

Ταλαντίου Επιφάνιος: «Μας αλέθει η αγάπη του Θεού για να μας δυναμώσει» (ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Ο Πολυαρχιερατικός Πανηγυρικός Εσπερινός και η Α' Στάση των Χαιρετισμών στην Υπεραγία Θεοτόκο τελέσθηκε, χθες, στον ιστορικό Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Θεοδώρων Αταλάντης, χοροστατούντος του Επισκόπου Ταλαντίου κ. Επιφάνιου. «Μας αλέθει η αγάπη του Θεού για να μας δυναμώσει», είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Θεοφιλέστατος.

Συγχοροστάτησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Ιερώνυμος και Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου, ενώ τα Ιερά Αναλόγια στελέχωσαν χοροί ιεροψαλτών, μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως και των κατά τόπους Παραρτημάτων στην περιοχή της Λοκρίδος υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ εκ δεξιών και του Γραμματέως του Κέντρου Εκκλησιαστικής Διακονίας της Ιεράς Μητροπόλεως, του Ιερού Επισκοπείου Ταλαντίου και Λοκρίδος, κ. Βασιλείου Μακέδου εξ αριστερών.

Τους Αγίους Αρχιερείς προσεφώνησε κατάλληλως ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών**, ενώ ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Ταλαντίου** κ. Επιφάνιος ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών για την πρόσκληση σημειώνοντας στο κήρυγμα του τα εξής:

«Σεβασμιώτατε, Πάτερ και Δέσποτα της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, της Ιεράς αυτής παροικίας, η οποία είναι ποτισμένη με τα αίματα ηρώων και νεομαρτύρων, αλλά είναι ποτισμένη και από το αίμα των μαρτύρων και των ηρώων του Γένους μας.

Επιτρέψτε μου να μεταφέρω προς εσάς, προς την πρωθιεραρχική σας παρουσία εδώ στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος και προς το ποίμνιό σας την αγάπη και τις ευλογίες του Μακαριωτάτου Πατρός και Ποιμενάρχου μας, του κοινού πνευματικού μας Πατέρα, του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ.

Ιερωνύμου, εις τον οποίον υπήρξατε κοντά του και υπάρχετε ως λαμπάδα αναμμένη καιόμενη διαρκώς και κοντά στον οποίον, μας μαθητεύσατε με ένθεο και ένθερμο ζήλο και αυτό αποδεικνύεται και έχει αποδειχθεί από τα χρόνια που ως Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών διακονήσατε πλησίον του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου και πνευματικού μας Πατέρα, και αυτό το έργο φαίνεται και έχει αποτυπωθεί και στις Ενορίες της Ιεράς Αρχιεπισκοπής μέχρι την σήμερον και όλοι ομιλούν εκεί και οι κληρικοί και οι λαϊκοί συνεργάτες για μια χρυσή Πρωτοσυγκελλία και για μια εποχή, η οποία πραγματικά διακονούσε το Θεό και τον άνθρωπο πάντοτε με υπακοή και γνήσια αγάπη πλησίον του Μακαριωτάτου Πατρός μας και Ποιμενάρχου και Αρχιεπισκόπου μας.

Επιτρέψτε μου στη συνέχεια να σας ευχαριστήσω για την πολύ και αφειδώλευτη αγάπη την οποία εκχέετε προς την ελαχιστότητά μου επί σειρά ετών και την επιδείξατε όλος ιδιαιτέρως κατά το παρελθόν έτος και μάλιστα προκρίνοντας και προσφέροντας τίτλο για την εκλογή μου της Ιεράς σας παροικίας, και μάλιστα τον ιστορικό και βαρύτιμο τίτλο της Ιεράς Επισκοπής Ταλαντίου, στην Καθέδρα της οποίας σήμερα και αύριο βρισκόμαστε, και την οποία διακονείτε με τόσο ζήλο και με τόση αγάπη και με τόση αυταπάρνηση. Σας ευχαριστώ ,διότι μου επιτρέψετε να είμαι σήμερα εδώ κοντά σας, μας παραχωρήσετε τον Αρχιερατικό σας θρόνο και στη συνέχεια μας δίδετε τη δυνατότητα να καταθέσουμε στο ποίμνιό σας Λόγο Κατηχήσεως, Λόγο Ευαγγελίου και με αυτόν τον τρόπο εκφράζετε τα αδελφά αισθήματά σας προς την ελαχιστότητά μας».

Στην συνέχεια ο κ. Επιφάνιος στον Λόγο του, αναφερόμενος στην σημασία του σίτου, χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Ως Θεού δώρο πραγματικά αποδεικνύεται και αποτελεί η μεγάλη εορτή και η Σύναξη των Αγίων Μεγάλων Μαρτύρων Θεοδώρου του Τήρωνος και Θεοδώρου του Στρατηλάτου, των δύο μεγάλων αυτών Αγίων της πίστεως μας, οι οποίοι με κοινούς τρόπους, με κοινή πορεία έφθασαν στο μαρτύριο από την πολλή αγάπη και την πίστη προς το Ενανθρωπήσαντα και Σταυρωθέντα Θεό μας.
Ιδιαίτερα δε αύριο πέρα από την Σύναξη και των δύο αυτών Αγίων ενθυμούμαστε ένα μεγάλο θαύμα, το οποίο επετέλεσε ο Άγιος Θεόδωρος ο Τήρων στην περιοχή την οποία ζούσε, για να φυλάξει με αυτόν τον τρόπο ο Θεός τον λαό μέσα στη νηστεία και την εγκράτεια και με αυτόν τον τρόπο να διδάσκει και όλους εμάς σήμερα. Σημείο, όπως μας αναφέρει ο Ιερός Συναξαριστής αυτού του θαύματος, αποτελεί η παρέμβαση του Θεού στο σιτάρι, με το οποίο οι χριστιανοί της περιοχής μπόρεσαν να διαφυλάξουν τον εαυτό τους και να μη γευθούν μολυσμένα και ειδωλολατρικά φαγητά. Με αυτόν τον τρόπο κλείνει η πρώτη εβδομάδα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η πρώτη εβδομάδα των Νηστειών, και έτσι με αυτόν τον τρόπο όλοι μας καταλαβαίνουμε και κατανοούμε, ότι πάντοτε ο Θεός με τα ποικίλα δώρα του μπορεί να μας στηρίζει στην πορεία της ζωής μας.

Θα μου επιτρέψετε πάρα πολύ σύντομα και επ’ ολίγον να αναφέρω στην υπομονή

σας και στην προσευχητική σας διάθεση αυτό το οποίο αναφέρεται στην Αγία Γραφή, στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη σε σχέση με το σιτάρι. Το σιτάρι, το οποίο είναι ένας ζωτικός καρπός για την όλη ζωή και για την όλη παρουσία του ανθρώπου, αφού από αυτό παρασκευάζεται ο άρτος, το ψωμί το οποίο όλοι μας γευόμαστε και επιστηριζόμαστε στην ανθρώπινη φύση και στην ανθρώπινη υπόστασή μας για να μπορούμε να προχωρούμε και να αντιμετωπίζουμε τις βιολογικές μας ανάγκες.

Στην Παλαιά Διαθήκη παρατηρούμε ότι πάρα πολλές φορές υπήρξε πλούσια σιτοδοσία την εποχή των Φαραώ στην Αίγυπτο, όπου ο ιουδαϊκός λαός ήταν υπόδουλος και πάρα πολλές φορές ο Θεός παρηγορούσε τον λαό του με πλούσια ευφορία. Στη συνέχεια πάλι συναντούμε στο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης ότι ο Θεός πάρα πολλές φορές επέτρεπε λιμούς να υπάρχουν στην Αιγυπτιακή χώρα για να μπορεί με αυτόν τον τρόπο ο Θεός της αγάπης πάντοτε να συνετίζει το λαό του και να τον προσκαλεί με αυτόν τον τρόπο στη μετάνοια και στην επιστροφή πλησίον Του και στην υπακοή του θελήματος Του.

Στην Καινή Διαθήκη ο σίτος, το σιτάρι, γίνεται αντικείμενο και το χρησιμοποιεί πάρα πολλές φορές ο ίδιος ο Χριστός μας, ο οποίος επάτησε με τα βήματά Του και με τους ιερούς πόδες Του την γη, την οποία έπλασε μαζί με τον Πατέρα και με το Άγιο Πνεύμα κατά τις ημέρες της Δημιουργίας, χρησιμοποιεί το σιτάρι, ως παράδειγμα για την πορεία και για τη ζωή του ανθρώπου. Αναφέρει επί παραδείγματος χάρη ότι «ουκ επ’ άρτω μόνο ζήσεται άνθρωπος», ότι ο άνθρωπος και αυτό, το οποίο ονομάζουμε άνθρωπο για την εκκλησιαστική και την εκκλησιολογική, αλλά και για την θεολογική του διάσταση δεν είναι απλά ένα βιολογικό ον, μία βιολογική μηχανή, η οποία ζει και αποθνήσκει και με αυτόν τον τρόπο μας στηρίζει για να δεχόμαστε και τον άλλον άρτο, τον άλλον σίτο, τον πνευματικό, για να στηρίζουμε με αυτόν τον τρόπο τον έσω της καρδίας άνθρωπο, γιατί στην Εκκλησία του Χριστού μιλάμε για τον άνθρωπο τον βιολογικό αλλά μιλάμε ταυτόχρονα και για τον πνευματικό άνθρωπο.

Σε άλλο σημείο ο ίδιος ο Θεάνθρωπος και Ενανθρωπήσας Χριστός μας θα μιλήσει και θα πει ότι «εάν ο κόκκος του σίτου πεσών εις την γην αποθάνη, αυτός μόνος μένει, εάν δε αποθάνη πολύν καρπόν φέρει». Τι σημαίνει αυτό; Ότι το σιτάρι το οποίο το σπείρουμε και φθείρεται και χάνεται μέσα στο χώμα, αλλά από αυτή την απώλεια αναπηδά ένα καινούργιο φυτό, μια καινούργια ζωή, ακριβώς το ίδιο θα συμβεί και για την Ανάσταση και κατά την Ανάσταση των σωμάτων κατά την ημέρα της Κρίσεως προτυπώνοντας και κατοχυρώνοντας με αυτόν τον τρόπο, με αυτό το πολύ απλό παράδειγμα, ο ίδιος ο Θεός μας το γεγονός το μεγάλο της πίστεώς μας, που είναι η Ανάσταση Του, την οποία ετοιμαζόμαστε όλοι μας πανηγυρικά να εορτάσουμε το βράδυ της Αναστάσεως, αλλά δεν είναι υπερβολή ο λόγος ότι η Εκκλησία του Χριστού μας πάντοτε είναι πρωτίστως κήρυκας της Αναστάσεως.

Και στη συνέχεια γιατί συμβαίνει αυτό; Διότι από το σιτάρι αναπηδά η ζωή, ξεφυτρώνει η ζωή και από την Εκκλησία του Χριστού μας αναπηδά και προσφέρεται επίσης η ζωή και αυτό το σιτάρι γίνεται ο άρτος η ίδια, γίνεται το σώμα του Χριστού μας το οποίο προσφέρεται για να χορτάσει την πνευματική μας πείνα, όπως προηγουμένως σαφέστατα και θεολογικότατα ανέφερε ως Σεπτός Ποιμενάρχης μας κ. Συμεών.

Όλο αυτό δίνει μέσα στην Αγία μας Εκκλησία μία τεράστια θεολογική παρουσία και εκκλησιολογική ταυτόχρονα. Γιατί; Διότι, όπως το σιτάρι δίνει τη ζωή, έτσι και η

Εκκλησία του Χριστού μας μας προσφέρει τη ζωή με το Σώμα του Χριστού, που γίνεται από το σιτάρι, που γίνεται αυτός ο ευλογημένος άρτος, τον οποίον όλοι δεχόμαστε όταν κοινωνούμε του Σώματος και του Αίματος του Χριστού μας και αντλούμε πάρα πολλή δύναμη για την περαιτέρω πορεία της ζωής μας. Χωρίς το ψωμί πεθαίνει ο άνθρωπος. Χάνεται. Στερείται τα προς το ζην, αρρωσταίνει, εξασθενεί η ανθρώπινη φύση του, η σάρκα του και οδηγείται σε ασθένειες. Αυτό ακριβώς συμβαίνει και στην πνευματική ζωή, εάν ο έσω της καρδίας άνθρωπος δεν χορταίνει με το Σώμα του Χριστού, με τη Θεία Κοινωνία, απονευρώνεται πνευματικά και εξασθενεί πνευματικά και οδηγείται στον πνευματικό θάνατο.

Άρα λοιπόν, όπου έχουμε πολύ μεγάλη σιτοδοσία είναι πλούσιος ο τόπος και υπάρχει πολύ μεγάλη ευλογία από το Θεό στα υλικά αγαθά. Το ίδιο συμβαίνει και στην πνευματική σιτοδοσία, όπως ακριβώς ακούσαμε στην Ακολουθία των Ψαλμών, όπου όλοι μας θερίζουμε τους πνευματικούς καρπούς του αγώνα μας μέσα από τη νηστεία μας, μέσα από την μετάνοια μας, μέσα από την εγκράτεια μας, μέσα από αυτόν τον πνευματικό χορτασμό που η Αγία μας Εκκλησία μας προσφέρει με τα νάματα της ορθοδόξου πίστεώς μας.

Άρα λοιπόν αυτή την πρώτη εβδομάδα που μόλις μας πέρασε για να συνεχίσουμε τον υπόλοιπο πνευματικό μας αγώνα, είναι πολύ σημαντικό να καταρτίσουμε τον εαυτό μας και να προσπαθήσουμε να έχουμε αυτή την ελπίδα, την οποία έχει ο γεωργός όταν σπέρνει το χωράφι του με οποιαδήποτε καλλιέργεια και με το σιτάρι ότι ο Θεός θα ευλογήσει και θα απολαύσει τους βιολογικούς και τους υλικούς καρπούς, το ίδιο μέσα στο διάστημα αυτό της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, μέσα από όλον αυτόν τον κανόνα της νηστείας που επιβάλλει η Αγία Τεσσαρακοστή, όπως πολύ εύστοχα παρατήρησε ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Συμεών εδώ, στην Ιερά Μητρόπολη, στην Ιερατική Σύναξη που είχε μόλις χθες στους ιερείς ότι αυτή η πνευματική σπορά μέσα στη Μεγάλη Σαρακοστή είναι πολύ σημαντική για να μπορούμε να θερίσουμε καρπούς πνευματικούς κατά την ημέρα της Αναστάσεως».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο κ. Επιφάνιος υπογράμμισε:

«Ο ποιητής σημειώνει για το σιτάρι, ότι έχει μπροστά του την μεγάλη εικόνα της συγκομιδής και λέει ότι σαν δεμάτια σιταριού σε μαζεύουμε, εννοεί την αγάπη προς τον Θεό, η οποία μας αλωνίζει για να μας ξεσταχιάσει, στη συνέχεια μας κοσκινίζει για να μας ελευθερώσει από τα φύλλα και από ότι βρώμικο και ακάθαρτο υπάρχει πάνω μας, στη συνέχεια μας αλέθει η αγάπη του Θεού για να μας λευκάνει και να μας δυναμώσει και να μας ζυμώσει ούτως ώστε να γίνουμε απαλοί άνθρωποι και απαλές ψυχές με τον πνευματικό μας αγώνα όπως ο Θεός ορίζει. Και στη συνέχεια αυτό το σιτάρι, που γίνεται η αγάπη του Θεού πέφτει και παραδίδεται μέσα στη φωτιά για να γίνει το ιερό ψωμί, το οποίο τοποθετείται στο Άγιο Ποτήριο. Τ σημαίνει αυτό; Σημαίνει αυτό το οποίο ό Όσιος Εφραίμ Κατουνακιώτης, ο οποίος καταγόταν εδώ από τα πολύ κοντινά χωριά της Λιβαδειάς αναφέρει σε κάτι, το οποίο σώζεται και ως ηχητικό άκουσμα, αλλά και ως πνευματική του διδασκαλία αναφερόμενος στην αγάπη του Θεού, η οποία ομοιάζει με το σιτάρι:

«Ω αγάπη του Θεού, που τρώγεσαι και θύεσαι με τη Θεία Κοινωνία και με αυτόν τον τρόπο μας καθιστάς και μας σύσσωμους και σύναιμους μαζί Σου».

Μακάρι όλο αυτό το διάστημα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής που απλώνεται μπροστά μας, ευχηθείτε άγιοι Αρχιερείς να γίνει όλος εκείνος ο πνευματικός σιτισμός μας και η πνευματική μας τροφοδοσία ούτως ώστε ψυχή τε

και σώματι να φτάσουμε να εορτάσουμε το Πάσχα του Κυρίου μας, που είναι η χαρά και ελπίδα όλων μας, γι’ αυτό τον λόγο πάντοτε άλλωστε στις μνήμες των Αγίων παραθέτουμε τα κόλλυβα των Αγίων που είναι από σιτάρι. Γιατί; Διότι με αυτόν τον τρόπο ζητούμε και εμείς να είμαστε αιώνια στη μνήμη του Θεού, όπως οι Άγιοι και όπως και οι κεκοιμημένοι. Μακάρι να το ζούμε όλοι μας αυτό, να είμαστε αιώνια στη μνήμη και την αγάπη του Θεού ως κόκκοι σινάπεως».

Ακολούθως οι Άγιοι Αρχιερείς, συνοδεύομενοι από τον Δήμαρχο Λοκρών κ. Αθανάσιο Ζεκεντέ, μετέβησαν στο Κωνσταντίνειο Πνευματικό Κέντρο Αταλάντης, όπου και χαιρέτισαν και ευλόγησαν την μουσικοχορευτική εκδήλωση με τίτλο: «Ιστορικά και Ηρωικά Τραγούδια του 1821», την οποία διοργάνωσε με επιτυχία το Τμήμα Παραδοσιακών Χορών της Σχολής Χορού Baila Amor, με την συμβολή του Δήμου Λοκρών.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου